

Ehliyet Aldığımın İlk Günü

– AhmetZeytinci · 09 Haziran 2020

1980 yılının bir aralık günü cebimize koyduk sürücü belgesini... O zaman kurslar da yoktu şimdiki gibi, ağzınla kuş tutsan bile kolay kolay vermezlerdi ehliyeti direksiyon sınavında... On üçüncü girişte aldım, iki üç sınava da unutup girmemiştik, demek ki yaklaşık on kere girmişim. Rahmetli Babam daha hayatta o tarihte. On iki yaşından beri zaman zaman tarlalarda araba sürmüşlüğümüz olsa da o gün ilk defa trafiğe çıkacağım. 507 Pejo marka mavi bir araba, babamın arabası...

Anahtarı şöyle uzaktan bir salladı akşam bana doğru, hemen havada kaptım tabi ki yere düşürmeden. "Yarın araba ile git dükkanı aç, varınca da bana telefon et." dedi... Biz de emir tekrarı yapmadan, tamam babacım dedik, heyecanla sabahı beklemeye başladık. Boru değil, sabah ilk defa, Ankara yollarında direksiyon sallayacağız... Rahmetli Zeki Müren'in radyoda yaptığı anons hala daha kulaklarımdadır. "Gözünüz yolda kulağınız ben de olsun şoför kardeşlerim." Böyle bir anons işte...

Neyse sabah oldu anahtarı çevirdik coşkuyla. Bahçelievler'den Beş Evlere, oradan da Ulus'da ki dükkanı açmaya... Beş Evlerde bir kaza olmuş, tam ben ışıklara geldiğimde... Belediye Otobüsü bir vatandaşa çarpmış, adam yerde kanlar içinde yatıyor. Tabi durdurdular bizi, adamı hemen arabaya attık dooogru o zaman ki Trafik Hastanesine...

Yüreğimde pır pır ediyor, daha acemiyim, trafiğe çıktığımın ilk günü başıma gelen şeye bakın. Dükkanı da açmam lazım, sonra babama telefon etmem lazım, ben geldim sağ salim baba, diye... "Ben acemiyim kardeşim, daha bu gün ilk defa trafiğe çıkıyorum, arkadaşı kim götürürse götürsün." diyemeyiz, o insanlara... Neyse adamı kazasız belasız o zamanki Trafik Hastanesine götürdük, yanında bir de refakatçi tanıdığı ile birlikte... Doktor ve görevlilere teslim ettik...

Tabi oradan dükkan gelmemiz hayli zaman aldı. Girince baktım telefon zırrrrrrrrrrr zırrrrrrrrrrr acı acı çalıyor. Haliyle babamda annem de merak etmişler, bu kadar zamanda gidemedi mi bu oğlan diye... Telefonu açıp da durumu anlatınca, aferini de aldık rahmetli babamdan... Kırk sene olmuş. Bir çok kişiye de direksiyon dersi verip, onların ehliyet almasına vesile oldum. Şimdi hepsi şakır şakır araba kullanıyorlar... O çok beylik "Kocadan Hoca olmaz lafına da kafayı takmayın sakın." O bir şehir efsanesi... Bal gibi bir çok koca, eşine de çocuklarına da şakır şakır şoförlük dersi veriyor, vermeye de devam edecek, bundan sonra...